

28 ΜΑΡΤΙΟΥ 2021

† Κυριακὴ Β' Νηστειῶν.

«Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ». Ιλαρίωνος ὁσίου τοῦ νέου, ἡγουμένου μονῆς Πελεκητῆς (†754). Ἡρῳδίωνος ἐκ τῶν 70 ἀποστόλων (ά' αἰ.).

Ἄχιος α', ἔωθινὸν θ'.
(τυπικὸν Τριωδίου §§35-37).

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ο ιερεύς: Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἴματιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσεὶ δέρδριν, ὁ στεγάζων ἐν ὅδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ. Ο τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ο ποιῶν τοὺς Ἄγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ο θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἀβυσσος ὡς ἴματιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὅρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, δὲν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὁριον ἔθου, δὲ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ο ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναργοι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερῷων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ο ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ὅρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ὅρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ

πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἀς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὁρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὡρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἔργασίαν αὐτοῦ ἔως ἐσπέρας. Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὔρυχωρος· ἐκεῖ ἔρπετά, ὃν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, δὲν ἐπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἡταν ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, φαλὼ τῷ Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω. Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Οἱ ἥλιοι ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (**ἐκ γ'**). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκένραξα, ἴστωμεν Στίχους ι', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ι', καὶ τοῦ Τριῳδίου γ' εἰς δ'.

Ἅχος Λαός

Kυριε ε κε κραξα α προ ο ος σε ε ει σα
κου σο ο ον μου ει σα α κου ου σο ον μου ον
Kυ ν ρι ε ε κε κρα α
ξα προ ος σε ε ει σα κου σο ο ον μου ον ον
προ σχες τη φω νη η η η τη η ης δε η η σε
ω ω ω ως μου εν τω κε κρα γε ναι με προ ος σε ε ε
ε ε ει σα κου σο ον μου Kυ ν ρι ε ε
λε

Kα τεν θυν θη η η τω η προ ο ο σε εν χη
η η μου ως θυ μι α α μα α α ε νω ω πι
ο ο ο ον σου ε παρσις τω ων χει ει ρω ων μου θυ
σι α ε σπε ρι ε νη η ει σα κου σον μου Kυ ν
ν ρι ε ε

Σπιχολογία ύπὸ Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Θου Kυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και θυ ν

ρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λημουν **¶**
M η εκ κλι νης την καρ δι ανμουεις λογουςπο νη ρι
 ας **Δ** **Δ** του προ φα σι ζεσθαιπρο φα α σεις εν α μαρ τι
 ι αις **¶**
S υν αν θρω ποιε ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι
 αν **¶** και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων αυ
 των **¶**
P αι δεν σει με δι ι καιος εν ε λε ει και ε λεγ
 ξει με ε ε λε ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω
 την κε φα λην μουν **¶**
O τι ε τι και η προ σεν χη μουν εν ταις εν δο κι
 αις αν των **Δ** κα τε πο θησαν ε χο με να πε τρας οι κρι
 ται αυτων **¶**
A κου σο νται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν
 θη σαν **Δ** ω σει πα χοσγης ερ ρα γη ε πι της γης **¶**
 δι ε σκορ πι σθητα ο στα αυτων πα ρατον A α δην **¶**

Ο τι προς σε Κυ ν ρι ε Κυ ρι ε οι οφθαλμοι

μουν ^Δ_Ω ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χην

μουν ^Π_Ω

Φ ν λαξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στησαν το

μοι ^Δ_Ω και α πο σκαν δα λωντων ερ γα ζο με νων την α νο

μι αν ^Π_Ω

Π ε σουν ται εν α μφι βλη στρω αν των οι α μαρτω

λοι ^Ω_Π κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ

θω ^Π_Ω

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου

προ Κυ ν ρι ον ε δε η θην ^Π_Ω

Ε κ χε ω ε νω πι ον αν του την δε η σιν μου

την θλι ψιν μου ε νω πι ον αν του α παγγε λω ^Π_Ω

Ε ν τω εκ λει ει πειν εξ ε μου το πνευ μαμου ^Π_Ω

και συ εγνως τας τρι βους μουν ^Π_Ω

Ε ν ο δω τα αν τη η ε πο ρεν ο μην ^Δ_Ω ε κρου

ψανπα γι δαμοι π

K α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε

πον Δ και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκωνμε π

A πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε ε στιν ο

εκ ζη τω αντηνψυ χην μου π

E κε ε κραξα προς σε Κυ ρι ε ει πα Δ συ ει

η ελ πις μου με ρι ις μου ει εν γη ζω αντων π

Π ρο σχες προς την δε η σιν μου ο ο τι ε τα πει νω

θην σφο δρα π

P ν σαιμε εκ των κα τα δι ω κον των με Δ ο ο

τι ε κρα ται ω θησαν ν περ ε με ε ε π

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὁκτωήγου.

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου π π του ε ξο μο

λο χ γη σασθαι τω ο νο μα τι ι ι ι σου π

T ^{Πα} ας ε σπε ρι νας η μωων ε ε ευ χας π προ σδε

ξαι Α γι ι ε Κυ ν ν ρι ι ι ι ε π και πα ρα

σχουη μι ιν α φε ε σιν α^φ α μαρ τι ι ι ων ο τι

 μο ο νος ει ο δει ξας εν κο σμω την α να α α α

 στα α α α σιν ^χ
Στίχ. β. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι
^χ ε ως ου αν τα πο

K ^{Πα} — ^M — ^{Πα} —
 ν κλω σα τε λα α οι Σι ι ων ^β και πε ρι λα

 βε τε ε ε ε α α α αυ την ^{και δο τε δο ξαν εν}

 αυ τη τω α να σταν ^{τι} ι εκ νε ε ε κρων ^{ο τι αυ}

 τος ε στι ι ι ιν ο ο Θε ο ο ος η η η μω αν ^Δ

^{Πα} —
 ο λυ τρω σα με ε νο ος η η μα ας ^{εκ των α}

 νο μι ω ω ων η η η μων ^χ

Στίχ. γ. Ἐκ βαθέων ἐκένραξά σοι, Κύριε· Κύριε
^χ ει σα

κουσον της φω νη η ηη μουν

Δ ^{Πα} —
 εν τε λα οι ν μνη σω ω μεν και προ σκυ νη σω

 μεν χρι ι στον ^χ δο ξα ζον τες αυ του την εκ νε κρων

 Α να α α α στα α α α σιν ^χ ο τι αυ τος ε

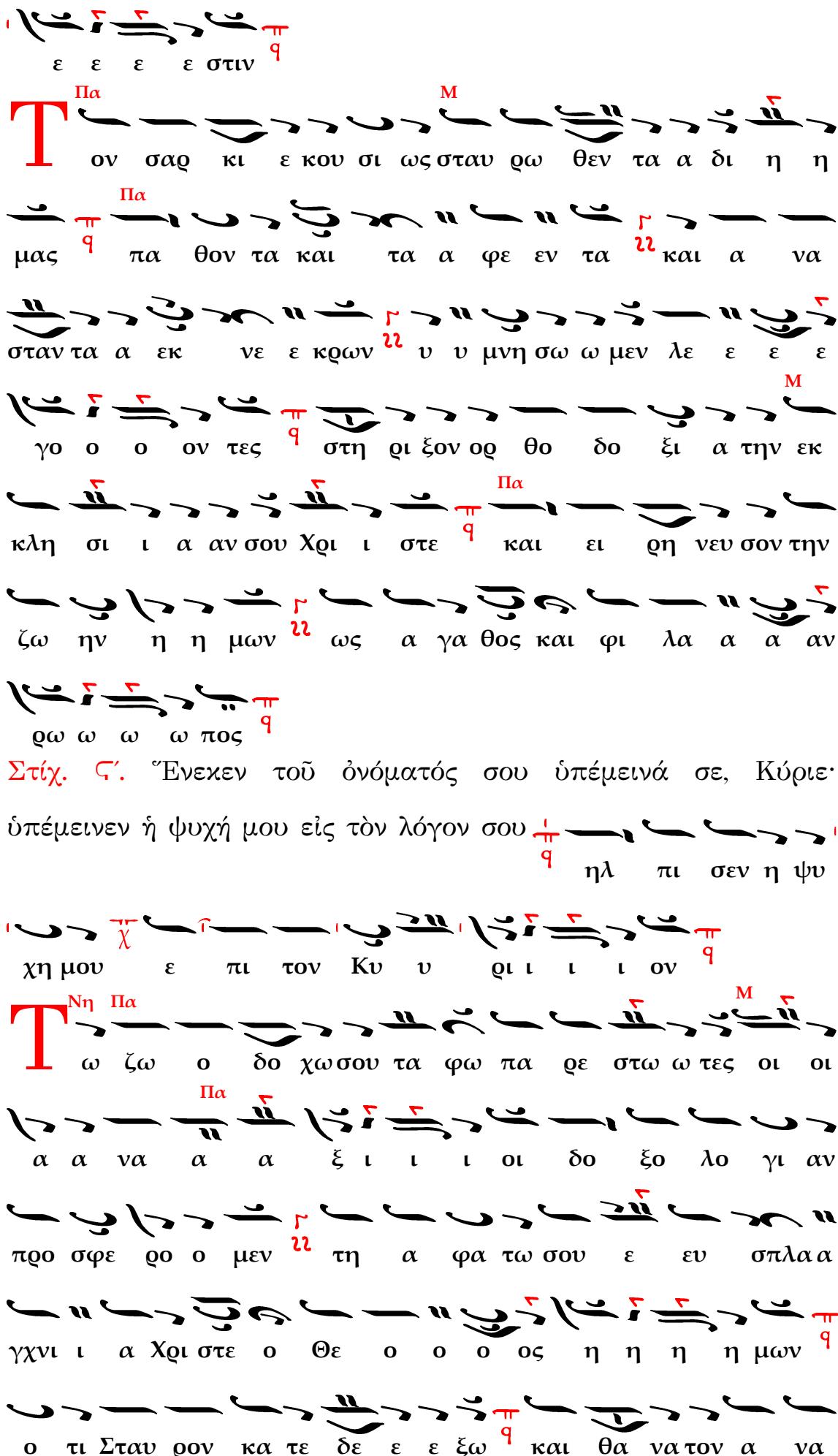
στι ι ι ιν ο ο Θε ο ο ος η η η μων Δι ο εκ
 της πλα νή ης του ε ε εχ θρου π τον κο ο ο σμον Δι
 λυ τρω σα α α α με ε ε ε νος π
 "Ετερα Στιχηρά, Ανατολικά.

Στίχ. δ. Γενηθήτω τά ώτά σου προσέχοντα π εις την φω χ

νην τηςδε η σε ω ω ω ως μουν π
E Πα ν φρανθη τε ου ρα α νοι Δι σαλ πι σα τε τα θε
 με λι α τη ης γης π βο η η η σαα τε τα α
 ο ο ο ρη ε εν φρο συ ν ν νην π ι δου γαρ π
M ο Ε εμ μα νου ου ηλ τας α μαρ τι ας η μων τω Σταν
 ρω ω προ ο ση η η λωω ω ω σε π και ζω η
 η ην ο δι ι δου ους θα να τον ε νε κρωω σε Ζω ε
Πα τον Α δαμ α να στη σας ως φι λα α α αν θρωω ω
 ω πος π

Στίχ. ε. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε π τις ν πο

στη σε ται π ο τι πα ρα χ σοι ο ι λα σμο ος


 ε ε ε ε στιν ¶
T Πα M
 ον σαρ κι ε κου σι ως σταυ ρω θεν τα α δι η η
Πα
 μας ¶ πα θον τα και τα α φε εν τα ¶ και α να
¶
 σταν τα α εκ νε ε κρων ¶ υ υ μνη σω ω μεν λε ε ε ε
M
 γο ο ο ον τες ¶ στη ρι ξον ορ θο δο ξι α την εκ
Πα
 κλη σι ι α αν σου χρι ι στε ¶ και ει ρη νευ σον την
¶
 ζω ην η η μων ¶ ως α γα θος και φι λα α α αν
¶
Sτίχ. Σ'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε.
 ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου ¶ ηλ πι σεν η ψυ
¶
 χη μου ε πι τον Κυ υ ρι ι ι ι ον ¶
T Νη Πα M
 ω ζω ο δο χωσου τα φω πα ρε στω ω τες οι οι
Πα
 α α να α α ξι ι ι ι οι δο ξο λο γι αν
¶
 προ σφε ρο ο μεν ¶ τη α φα τω σου ε ευ σπλαα
¶
 γχνι ι α χρι στε ο Θε ο ο ο ος η η η η μων ¶
¶
 ο τι Σταυ ρον κα τε δε ε ε ξω ¶ και θα να τον α να

μαρ τη η τε ι να τω κο σμωδω ρη ση την Α να α
 σταα σιν ^υ ως φι λα α α αν θρωω ω ω πος ^φ
 Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἅγίου γέ εἰς δ'.

Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασι. Ἡχος Δι Θ,

Στίχ. ζ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς
 πρωΐας ^{Δι} ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι τον Ku ν ν
 οι ον

^{Δι} οι οι οι οις ^{Δι} εν φη μι ω ω ωων α α α
 α σμα α α α σιν ^ε α νυ μνη η σω ω ω

με εν το ο ον Ι ι ε ρα αρ χην ^τ της θε ο

λο γι ι ι ας την σα α αλ πι ι ι γγα ^ε
^{Nη} το πν οι πνθν στο ο μα α α της χα α οι ι ι

^{Δι} τος ^Θ το σε πτον τ⁸ Πνευ μα το ος δο χει ει ον ^{Δι}

τον στυ ν ν ν λον της Εκ κλη σι ι ας τον α

κρα α α δα α α αν τον ^ε το με ε ε ε γα

της Οι κ⁸ με ε νης α γαλ λι ι α α α α

μα ^ε τον πο τα μο ον τη ης σο φι ι ας ^{Δι}

τχ φω τος το ον λυ ν ν ν χνον τον α στε
 ε ρα α το ον φα ει ει νο ον τον την Κτι ι σιν

κα τα λαμ πρου ν ν νο ο ον τα
Στίχ. η. Ὁτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ
 λύτρωσις· καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ

εκ πα σω ων

των α νο μι ω ω ων αν του
τὸ αὐτό.

Ποίοις εὐφημιῶν ἄσμασιν...

Στίχ. θ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν

παν τε ες οι λα α οι
Π οι οι οι οις ν μνω δι ω ω ωων α α α
 αν θε ε ε ε σιν στε φα νω ω σω ω ω
 με εν το ο ον Ι ι ε ρα αρ χην τον της εν

σε βει ει ει ει ας ν πε ε ερ μα α α α χον

Nη και της α σε βει ει α ας αν τι ι πα α α α

λον τον θερ μοντης πι στε ω ως προ στα α την

τον με ε ε ε γαν κα θη γε μο ο να και δι

δα α α σκα α α λον την λυ ν ν ν ν ραν

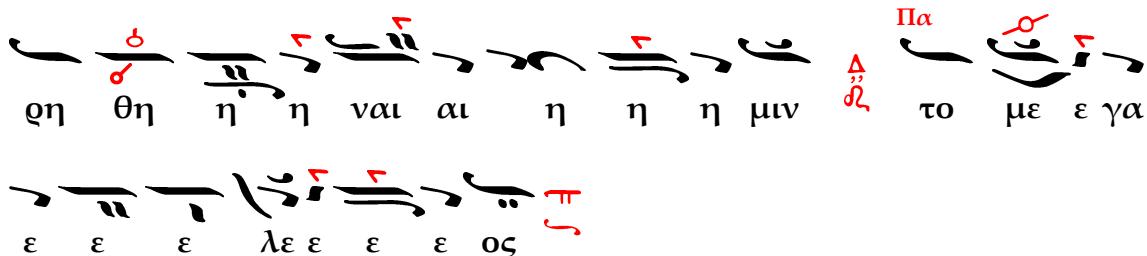
την πα ναρ μο ο νι ον τς Πνε ε ευ μα α α α
 τος **θ** την χρυ σαν γι ι ζς 8 σαν γλω ωσ σαν **Δ**
 την πη γην τη ην βρυ ν 8 8 σαν **θ** **θ** ι α
 μα των να α μα α τα πι ι στοιοις **Δ** τον με γανκαι α
 ξι α α γα στον Γρη γο ο ο οι ι ι ι
 ov **Δ**
Στίχ. **ι.** Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια
 τοῦ Κυρίου **Δ** με νειεις το ο ον αι ω ω να **Δ**
Π **Δι** οι οι οι οις **Δ** οι γη γε νει ει ει εις χει ει
 ει ει λε ε ε ε σιν **θ** ευ φη μη η σω ω ω
 με εν το ο ον I ι ε οα αρ χην **Δ** τον της Εκ
 κλη σι ι ι ας δι δα α α σκα α α α λον **θ**
Nησ τς φω τος τς θει ει 8 8 τον κη η ρυ ν ν ν
 κα **Δι** τον 8 οα νο μν στην τη ης Τοι α α δος
 το με ε ε ε γα των μο να ζο ον των ε γκα
 λω ω ω πι ι ι ι σμα **θ** τον πρα α α α α ξει

και θε ω ρι ι α δι α λα α αμ πο ο ο ον
 τα **Θ** Θεσ σα λο νι ι κη ης το κλε ε ος **Δ**
 συμ πο λι τη ην ε ε χο ο ον τα **θ** μυ ρο
 βλυ ν τη ην ε εν 8 ρα α νοι οις **Δ** τον θει ον και
 ν περ θα αν μα στον Δη μη η η τρι ι ι ι
 ov **Δ**

Ἔχος Ἀπαθ

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και γι υι ω **Δ** και
 A γι ω Πνευ μα α α τι **π**

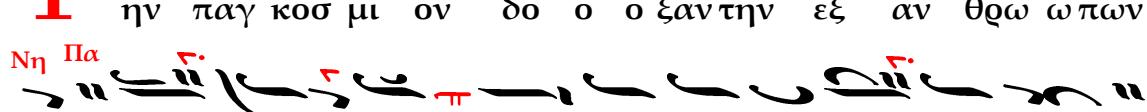
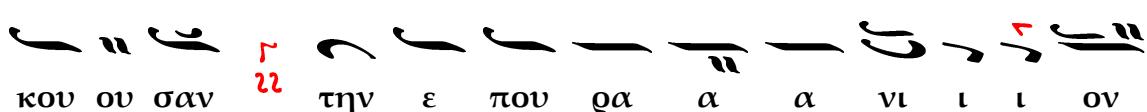
Ο σι ι ε τρι ισ μα καρ **Δ** α γι ω τα α α
 τε ε Πα α α τερ **Δ** ο ποι μη η ην ο ο κα α
 α λος **Δ** και του Αρ χι ποι με νος Χρι στον μα θη η
 της **Δ** ο τι θεις την ψυ χη η η ην υ **π** περ τω ων
 προ βα α α α των **π** αν τος και νυ υν Πα α τη ηρ
 η η η μων **υ** θε ο φο ο ο ο ρε Γρη η γο
 ο ρι ι ι ι ε **Δ** αι τη σαι πρε σβει αις σου **Δ** δω


 οη θη η η ναι αι η η η μιν Δ
 ε ε ε λε ε ε ε ος π

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

^τΗχος λ Πα φ

K αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω

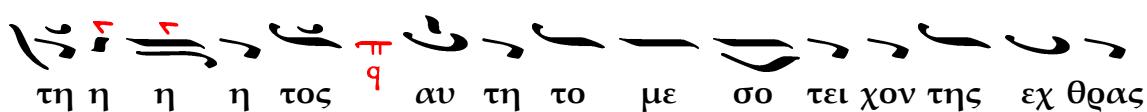
 νων α α α μην φ
T Πα ην παγ κοσ μι ον δο ο ο ξαντην εξ αν θρω ω πων
Nη Πα 
 σπα α ρει ει ει σαν φ και τον Δε σπο τη ην τε ε

 κου ου σαν ν την ε που ρα α α νι ι ι ον

 πυ ν ν λην φ ν μνη σω ω μεν Μα ρι ι αν τη ην

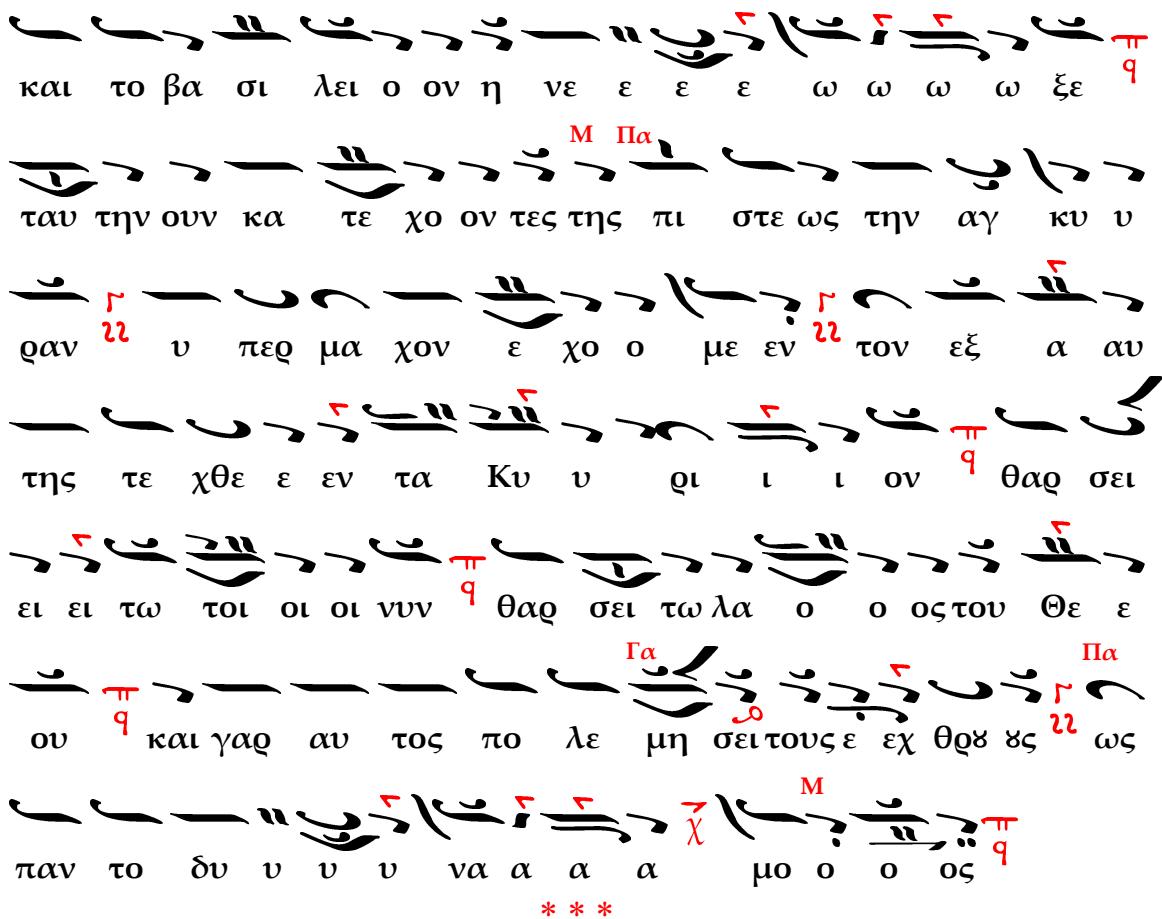
 Παρ θε ε ε ε ε νον φ των Α σω μα τω

 ων το ο α α σμα και των πι στων το εγ καλ λω ω

 ω ω πι ι ι ι σμα φ αν τη γαρ α νε δει ει ει χθη

 ον ρα α νος Δ και να ο ος της θε ε ο ο ο

 τη η η η τος φ αν τη το με σο τει χον της εχ θρας

 κα θε ε λου ου σα ν ει ρη νην αν τει ση η ξε ε ν

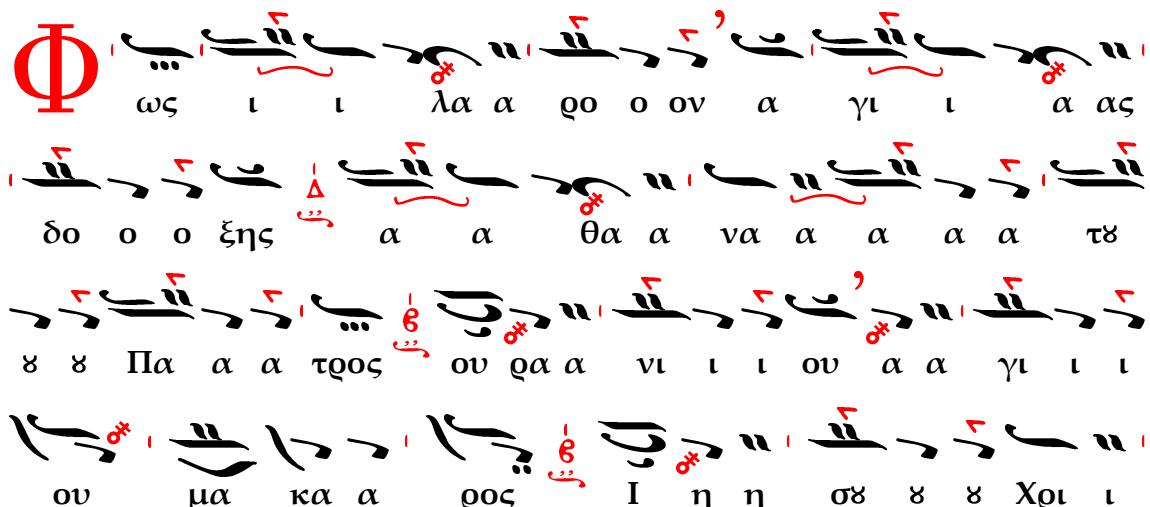


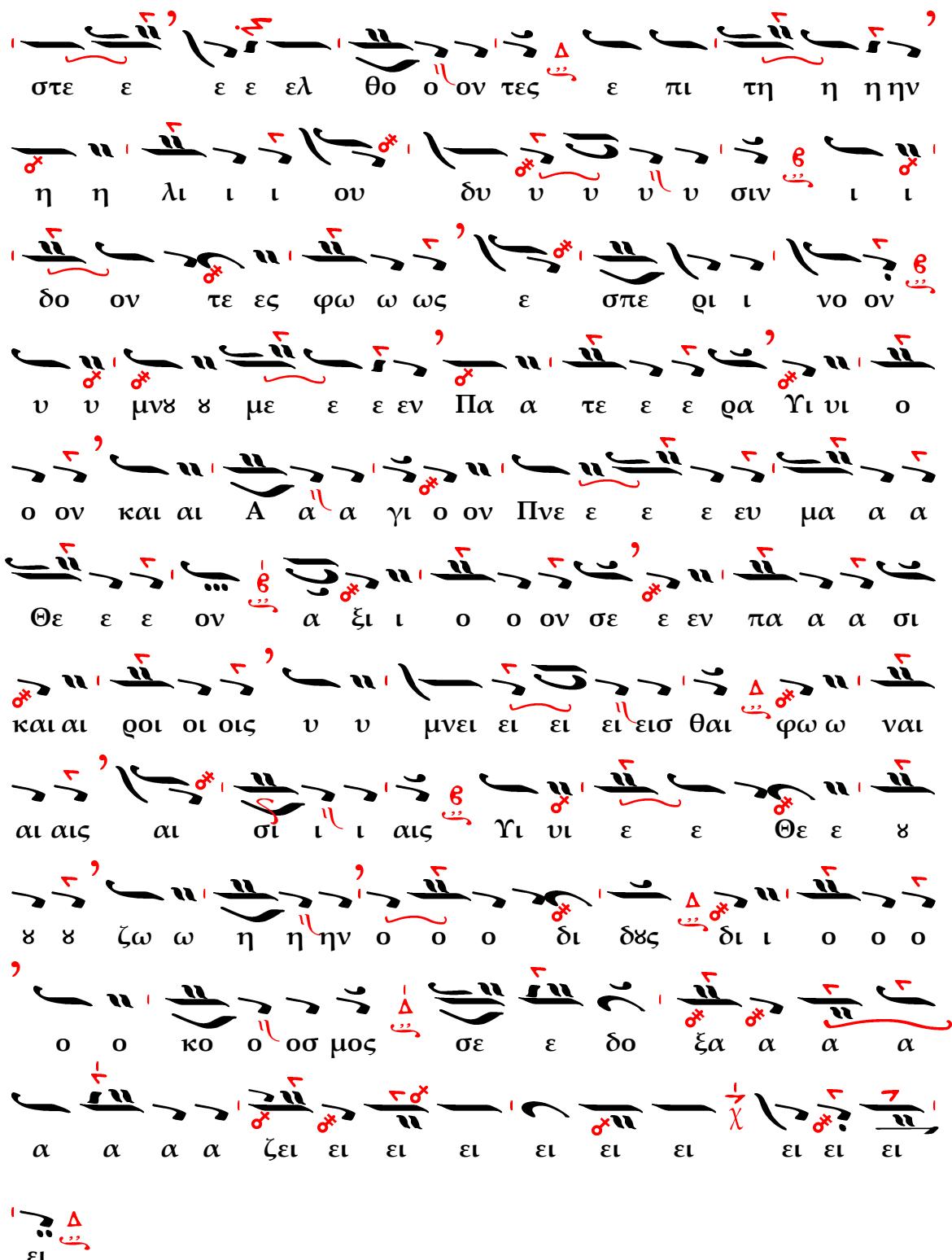
Εἴσοδος. Ὁ προεστῶς ἡ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον
εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου,
μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, *
ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Γίόν, * καὶ ἄγιον
Πνεῦμα, Θεόν. * Ἀξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς
αἰσίαις, * Γίε Θεοῦ, ζωὴν διδούς· * διὸ δόξμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἱλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ὕχος Δι Θ





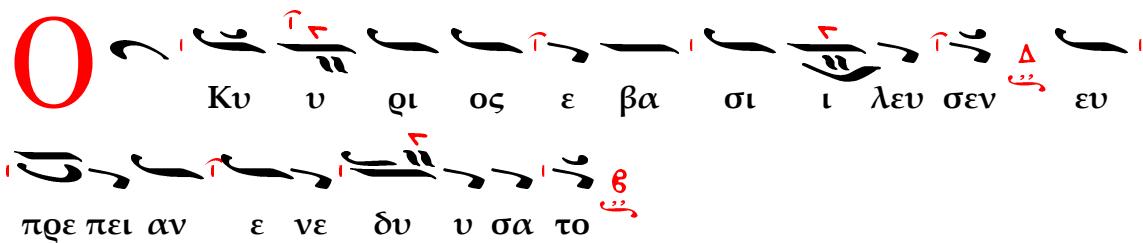
Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας.

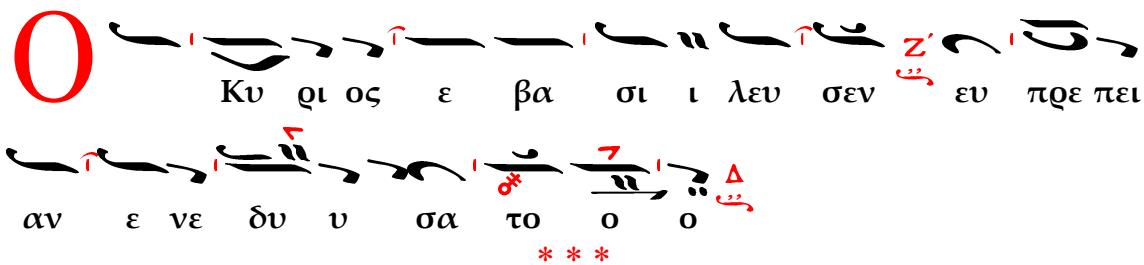
Ἄχος Δι Θ

O κυ ν ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
 πρε πει αν ε νε δυ ν σα το

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο Δ



Στιχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. Δ



Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἴτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἵερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἔκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (**τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης**) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὁρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, φαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ

ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ο ιερεύς: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ο προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εῖ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εῖ, Ἄγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ ἄγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἴτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἐξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ὁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ

Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Οἱ εἱρεὺς ἐκφώνωσ-

“Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητῇ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οἱ χοροί: Ἄμήν.

Οἱ εἱρεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Οἱ χοροί: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Οἱ διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Οἱ χοροί: Σοί, Κύριε.

Οἱ εἱρεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γεννητοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οἱ χοροί: Ἄμήν.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Τὸ Αναστάσιμον.

Ἅχος Λ Πα φ

Tω πα θεισου χρι στε παθων η λευ θε ρω θη μεν Δ
και τη α να στα σεισου εκ φθο ρας ε λυ τρω θη μεν Κυ
ρι ε δο ο ξα α σοι Ρ

Ἐτερα Στιχηρὰ τοῦ Δαμασκηνοῦ,

ῶν ἡ ἀκροστιχὶς κατ' ἀλφάβητον,

ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις, Ἰωάννου Ἄμήν,

τὸ δὲ Ἄμήν ἐστι μέσον τοῦ Ἀνύμφευτε Παρθένε.

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο,
ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν Δ χ Δ
και πε ρι ε ζω σα το Δ

Aγαλ λι α σθωη κτι σις ου ρα νοι οι ευφραινε
σθωσαν Ρ χει ρας κρο τει τω τα ε θνημε τευφρο συ νης Δ
χρι στος γαρ ο Σω τηρη η μων τω σταυ ρω προ ση λω σε τας
α μαρ τι ι ας η μων Ρ και τον θα να τον νε κρω ω ω
σας Ζ ρ ζω ην η μι ιν ε δω ρη σα το πε πτω κο τα
τον Α δαμ Ρ παγ γε νη α να στησας ως φι λα αν θρω
πος Ρ

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην Δ χ
η τις ου σα

λευ θη σε ται Δ
B Πα α σι λευς υ παρχωνου ρα νου και γη ης α κα τα λη
 πτε ε κων ε σταυρω σαι δι α φι λαν θρω πι ι αν π
 ον ο Α δης συ ναν τη σας κα τω θε νε πι κρανθη
 και δι και ων ψυ χαι δε ξα με ναι η γαλ λι α
 σαν το π Α δαμ δε ι δων σε τον κτι στην Δ εν τοις κα
 τα χθο νι οις α νε στη π ω του θαν μα τος πως θα
 να α του ε γεν σα το η των α πα αν των ζω η Δ
 αλλ η ως η βου λη η θη κο σμον φω τι ι σαι κραν γα
 ζον τα και λε γον τα Δ ο α να στας εκ των νε κρων Κυ
 ρι ε δο ο ξα α σοι π

Στίχ. Γ. Τῷ οἶκῷ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε Δ εις μα κρο τη

τα η με ρων Δ
Γ Πα ν ναι αι κες μν ρο φο ροι μν ρα φε ρου σαι με
 τα σπου δης και ο δυρ μου τον τα φον σου κα τε
 λα βον και μη ευ ρου σαι το α α χραν τον σω μα

σου ^Δ
 πα ρα δε του αγ γε λου μα θου σαι το και νο ον
 και πα ρα δο ξον θαυ αυ μα ^Δ
 τοις Α πο στο λοις ε
 λε γον ^π
 α νε ε στη ο Κυ ρι ος πα ρε χωντω κοσμω
 το με γα ε ε λε ε ος ^π
^q

Ἄχος Ἀδη Σ

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι νι ω και Α γι ω
 Πνε ε ε εν μα α α α τι ^v ^{δ2}

H ^{Nη} γρη γο ρος γλωσ σα σου προς δι δα σκα α λι
 ι ι αν ^ε ^χ εν τοις ω σι των καρ δι ω ων ε νη η
 χου ου σα ^ε τας των ρα θυ ν μων ψυ ν χας δι α
 νι ι ι ι ι στη η η η σι ^v ^{δ2} και θε ο φθογ γοι οις
 λο γοι οις σου κλι ι μαξ ε εν ρι σκε ε ται ^{Δι} ^ε τους εκ
 γη ης προς Θε ε ον α να φε ε ε ε ρου ον ον ον
 σα ^v ^{δ2} δι ο Γρη η γο ρι ι ε ^Δ ^{δ2} Θετ τα λι α α
 α ας το θα α αν μα α ^v μη πα αυ ση πρε σβε εν αν
 χρι ι στω ^{δ2} φω τι σθη η ναι τω θει ει ει ω

ω φω ω ω τι ι ι τους τι μω ω ων τα α α ας
 σε 

K αι νυ υν και α α ει  και εις τας αι αι ω
 ω ω νας  των αι ω ω ω νω ων α α α μην 

A  νη νυ νμ φε ευ τε Παρ θε ε ε νε  η τον
 θε ο ο ον α α φρα α α στως συλ λα βου
 ου ου σα α σα α αρ κι  Μη τηρ θε ου ου ου
 του ου ν ν ν ψι ι ι ι στου  σων ι κε των πα
 ρα α α κλη η ησεις δε χου Πα να α α α μω ω ω
 ω με η πα σι χο  ρη η γου ου ου σα α κα θα ρι
 σμο ο ον τω ων πται αι σμα α α α των  νυν τας η μων
 ι κε ε ε σι ι ι ας  προ σδε ε ε ε χο ο με
 ε ε νη  δυ σω ω ω ω ω ω ω πει ει
 σω θη η η η ναι πα  αν τα ας η η η μα α
 α ας 

**Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ
Ὦδη Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)**

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ὄχημά σου, ἐν
εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας
κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν
καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

Ο ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

**Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρίς)**

**Δόξα Πατρὶ καὶ Γενεᾷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.**

**Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις
ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἀγιε, ἐπίσκεψαι
καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.**

Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

**Δόξα Πατρὶ καὶ Γενεᾷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.**

**Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω
ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ως ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ¹
τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ως καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ὄφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.**

**Ο ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γενοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ²
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ο χορός· Ἄμήν.

Καὶ φάλλονται τὰ ἀπολυτίκια.

Τὸ Αναστάσιμον.

Ὕχος Λ Πα φ

**T ou li θou σφρα γι σθεντος ν πο των I ou δαι ων και
στρα τι ω των φυ λα σσον των το α χραν τον σου σω ω
μα ^A _Ω α νε ε στης τρι η με ρος Σω τηρ δω ρου με
νος τω κο σμω την ζω ην δι α του το αι δυ να α**

μεις των ου ρα νων ε βο ων σοι Ζω ο δο ο τα π
 δο ο ξα τη α να στα σεισου Χρι στε δο ο ξα τη βα
 σι λει α σου Δ δο ξα τη οι κο νο μι α σου μο νε φι
 λα αν θρωω πε π

Δόξα. Τοῦ Ἱεράρχου.

Ἄγιος Παύλος Γαζ

Ο ρ θο δο ξι ας ο φω στηρ π Εκ κλη σι ας το
 στηριγ μα και Δι ι δα σκα α λε δ των μο να στων
 η κα λλο νη π των θε ο λο γων υ περ μα χος α
 πο οσ μα χη η τος δ Γρη γο ρι ε θαν μα τρο
 γε π Θε σσα λο νι κης το καν χη μα κη ρυξ τη ης χα
 ρι ι τος δ ι κε τευ ε δι α παν τος π σω θη
 ναι τας ψυ υ χας η η μων δ

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον

Ο δι η μας γεννη θεις εκ Παρ θε νου και σταυρω
 σιν υ πο μει να ας α γα α θε δ ο θα να τω τον θα
 να τον σκυ λε ευ σας και ε γερ σιν δει ξας ως Θε ος μη πα

οι δηςους ε πλασας τη χει ει οι σου **ρ** δει ξον την φι
 λαν θρω πι αν σου ε λε η μον δε ξαι την τε κου σαν
 σε Θε ο το ο κον πρε σβευ ου σαν ν περ η μων και
 σω ω σον Σω τηρ ημων λα ον α πε γνω σμε ε νο ο ο ον **ρ**

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ο διάκονος: Σοφία.

Ο ἀναγνώστης: Εύλογησον.

Ο ιερεύς:

Ο ών εύλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὔσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (**ἢ μονῆ**) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ο ιερεύς: Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ο ἀναγνώστης:

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ο ιερεὺς τὴν ἀπόλυσιν: